

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/370/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

89/2019. (II. 28.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2018. október 2-án előterjesztett **panaszát** a 2018. február 28-án megtartott ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogatosító szerv – a Sz. városi Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2018. október 2-án a Rendőrkapitányságon, postai úton panaszt terjesztett elő. A panaszt – a panaszos kérése alapján – 2018. október 17-én továbbították a Testület felé, a megindított panasz kivizsgálására irányuló közigazgatási hatósági eljárást pedig felfüggesztették. A panaszos 2018. október 12-én megbízta * ügyvédet (a továbbiakban: a panaszos jogi képviselője), hogy járjon el a panasza alapján indult eljárásban.

I.

1) A panaszos 2018. október 2-án előterjesztett beadványa az alábbiakat tartalmazza.

A panaszos beadványában előadta, hogy egy folyamatban lévő büntetőeljárás során szeretett volna iratokat csatolni az ügyhöz, ám azt a nyomozó nem vette át, azt érkeztetés és indoklás nélkül visszaadta.

A panaszos sérelmezte, hogy a nyomozó vele szemben méltatlan magatartást tanúsított, női mivoltával ellentétesen folyamatosan ordibált vele, kikérte magának, hogy miért kell neki ebben a

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

„szarban” nyomoznia, és ennyi „hülyét még nem látott”. Szintén sérelmesnek érezte a panaszos, amikor – elmondása szerint – a nyomozó ordító hangnemben közölte, hogy akadályozza a nyomozást, mivel egy korábbi e-mail cím adataira nem emlékezett.

A panaszos sérelmezte, hogy azért kell írásban tanúvallomást tennie, mert nem hallgatta meg a nyomozó teljes terjedelmében, amit az ügyvel kapcsolatban elő kívánt adni. Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a jegyzőkönyv felvételekor hiába jelezte, hogy könyvelője nevét a nyomozó elírta, ő azt nem volt hajlandó kijavítani.

A panaszos kérte továbbá a kizárási szabályok alkalmazását, mivel megtudta, hogy a könyvelője – akinek az eljárása miatt indult a büntetőeljárás – korábban a Rendőrkapitányságon dolgozott, ám az ennek alapján indult intézkedésekről tájékoztatást nem kapott.

2) A Testület tájékoztató és felhívó levele alapján a panaszos jogi képviselője által írt panaszt megerősítő és kiegészítő levele az alábbi információkat tartalmazza.

A panaszos 2018. május 3-án tett feljelentést, majd 2018. május 14-én tanúkihallgatáson vett részt. Ekkor a kihallgatást végző rendőr személyeskedett, és ordított vele, figyelmen kívül hagyta azt, hogy a panaszos mit kért kijavítani a jegyzőkönyvben, mit szeretne még belevenni. Többször jelezte, hogy nem helyes a jegyzőkönyv tartalma, abban elírás történt, mégsem helyesbítették azt. Szerette volna kiegészíteni a nyilatkozatát, ezt mégsem engedte számára az a kihallgatást végző rendőr.

A panaszos emberi méltóságát sértette az eljáró rendőr méltatlan magatartása, női mivoltának és pszichés állapotának figyelmen kívül hagyásával tanúsított hangneme.

Több alkalommal is sor került telefonos beszélgetésre a panaszos és az eljáró között, amelyekből kiemelendő a 2018. szeptember 21-ei alkalom, amikor a panaszos régi e-mail fiókjának adatai kapcsán ordítva jelentette ki az eljáró, hogy a panaszos hátráltatja a nyomozást.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos további rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele az alábbi információkat tartalmazza.

A panaszos írásban tett feljelentést a Rendőrkapitányságon, amellyel kapcsolatban 2018. május 8-án került sor büntetőeljárás elrendelésére a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 373. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó csalás vétségének gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen.

A büntetőeljárásban szükséges volt a panaszos kihallgatása további adatok beszerzése érdekében. Az eljárásban a panaszost 2018. május 14-én hallgatták ki. A rendelkezésre álló információk alapján a panaszos a tanúkihallgatás során nem jelezte, hogy bármilyen testi vagy pszichés betegséggel rendelkezne, a kihallgatás során a kérdésekre válaszolt, panaszt vagy észrevételt nem tett. A panaszost kihallgató nyomozó jelentése alapján a nyomozó a panaszossal szemben nem bánt méltatlanul, őt nem sértegette, az előírások betartásával járt el.

A büntetőeljárásban szükséges volt a panaszos ügyfélkapuja bejelentkező e-mail címének és jelszavának ismerete, ám a panaszos azokat telefonon keresztül megadni nem tudta (későbbi

visszahívás alkalmával sem). A panaszossal történő telefonos egyeztetés során a nyomozó – a telefonvonal rossz minősége miatt – hangosabban beszélt, de nem ordított, illetve nem állította, hogy a panaszos hátráltatja a nyomozást.

A panaszos írásban kiegészítő tanúvallomást tett (amelyet 2018. május 22-én érkezettek), amelyben szerepel, hogy – értesülései szerint – a könyvelője a rendőrség kötelékében dolgozott. A panaszos 2018. szeptember 28-án indítványozta a nyomozó hatóság kizárását, amelyet azonban 2018. október 9-én határozattal elutasítottak. A könyvelő 1999. évig dolgozott a Megyei Rendőr-főkapitányságon.

2) A panaszos kihallgatását végző, valamint vele kapcsolatot tartó nyomozó jelentése az állásfoglalás II. rész 1) pontjában foglaltakhoz képest az alábbi többlet információkat tartalmazza.

A nyomozó elmondja, hogy nem kérte ki magának, hogy az ügyben kell nyomoznia, a panaszossal nem ordított, nem használt vele szemben trágár szavakat, nem tett olyan kijelentéseket, amelyeket a panaszos kifogásol, a panaszossal nem bánt méltatlanul.

A kihallgatás során a panaszos egyébként kiegyensúlyozott volt, válaszolt a feltett kérdésekre.

Arra vonatkozóan, hogy – amikor a panaszos korábbi e-mail fiókja adatait kérte telefonon – ordítva beszélt volna a panaszossal, úgy jelentett a nyomozó, hogy a panaszossal pusztán annyit közölt, hogy „sürgős lenne az adat, mely előre vinné a nyomozást”, de nem közölt vele olyat, hogy hátráltatná a nyomozást.

A nyomozó elmondta továbbá, hogy a panaszos ügyében lelkiismeretesen járt el, a vonatkozó normák figyelembe vételével, azok maximális betartásával.

3) A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére bocsátott egyéb dokumentumok (a büntetőeljáráshoz kapcsolódó iratok; a kizárási indítvány elutasításáról szóló határozat) a panaszügy szempontjából további releváns információkat nem tartalmaznak, így azok ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

A Testület vizsgálta, hogy a panasz valamennyi részére rendelkezik-e hatáskörrel.

A Testület eljárását az Rtv. a IX. Fejezetében, Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette [...] kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A Testület hatáskörébe az Rtv. idézett rendelkezése alapján kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. IV., V. és VI. Fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (pl. igazoltatás, ruházat-csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

1) A panaszos sérelmezte, hogy számára nem biztosítottak lehetőséget a büntetőeljárás során iratok csatolására.

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 51. §-ának (1) bekezdés a) pontja szerint a sértett jogosult arra, hogy bizonyítékot terjesszen elő, indítványt és észrevételt tegyen.

A Be. 31. §-ának (1) bekezdésének megfelelően a nyomozó hatóság a bűncselekmények felderítése érdekében előkészítő eljárást és nyomozást végez. A Be. 34. §-ának (1) bekezdése alapján általános nyomozó hatósággként a rendőrség általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szervének nyomozó hatósági feladatok ellátására kijelölt szervei járnak el.

A Be. 26. §-ának (2) bekezdés b), c), d), e) és g) pontjainak megfelelően az ügyészség felügyeleti jogkörében a nyomozó hatóság eljárásának törvényességét ellenőrzi, a nyomozó hatóság törvénytörő határozatát hatályon kívül helyezheti, megállapíthatja, hogy a nyomozó hatóság az eljárási cselekményt törvénytörően végezte el vagy törvénytörő intézkedést tett, a megállapított törvénytörés orvoslására a nyomozó hatóságot felhívja, a nyomozó hatóság határozata, valamint a gyanúsítás ellen bejelentett panaszt elbírálja.

A fentieknek megfelelően – mivel a hatásköri szabályok értelmében a nyomozás feletti felügyelet nem tartozik a Testület hatáskörébe – a rendőrség, mint nyomozó hatóság munkájával szembeni fenti panasz elbírálására a Testületnek lehetősége nincsen.

2) A panaszos sérelmezte, hogy azért kellett írásban is tanúvallomást tennie, mert nem hallgatták meg teljes terjedelmében, amit az ügyvel kapcsolatban elő akart adni.

A Be. XXIX. fejezete foglalkozik a tanúvallomás szabályaival.

A Be. 168. §-ának (1) bekezdése szerint tanúként az hallgatható ki, akinek a bizonyítandó tényről tudomása lehet.

A Be. 181. §-ának (1) bekezdése alapján a bíróság, az ügyészség, illetve a nyomozó hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli kihallgatását követően vagy helyette írásban tegyen vallomást.

Utalva az állásfoglalás III. rész 1) pontjában foglaltakra, a Testület ismét felhívja a Be. 26. §-ának (2) bekezdés b), c), d), e) és g) pontjait.

A fentieknek megfelelően a rendőrség, mint nyomozóhatóság, tanúvallomás tekintetében hozott döntése vizsgálatára a Testületnek lehetősége nincsen.

3) A panaszos sérelmezte, hogy a jegyzőkönyv felvételekor hiába jelezte, hogy a könyvelő nevét a rendőr elírta, ő azt nem volt hajlandó kijavítani.

A Be. 360. §-ának (9) bekezdésének megfelelően a jegyzőkönyvet az ügyészség vagy a nyomozó hatóság szükség esetén kijavítja vagy kiegészíti, és arról az érdekelteket tájékoztatja.

Utalva az állásfoglalás III. rész 1) pontjában foglaltakra, a Testület ismét felhívja a Be. 26. §-ának (2) bekezdés b), c), d), e) és g) pontjait.

A fentieknek megfelelően a nyomozás során készült jegyzőkönyv kijavítása megtagadásának vizsgálatára a Testületnek lehetősége nincsen.

4) A panaszos sérelmezte, hogy bár kizárási indítványt tett a nyomozó hatósággal szemben, mivel tudomása szerint annak kötelékében dolgozott korábban a könyvelője, ennek sorsáról a panasz előterjesztéséig tájékoztatást nem kapott.

A Rendőrkapitányság által a Testület rendelkezésére álló dokumentumok tanúsága szerint a panaszos 2018. május 22-én érkezett kiegészítő tanúvallomásában szerepel, hogy a könyvelője korábban a nyomozó hatóság alkalmazásában dolgozott, ám ezzel kapcsolatban a nyomozó hatóság kizárási eljárást nem indított, azt a panaszos 2018. szeptember 28-ai panaszbeadványa alapján indította meg, amely alapján 2018. október 9-én elutasító határozat született. Mivel a kizárási eljárás nem indult meg, annak sorsáról tájékoztatást sem adott a nyomozó hatóság.

A Be. 32. §-ának (1) bekezdése szerint a nyomozó hatóság tagjaként nem járhat el, akitől az ügy elfogulatlan megítélése egyébként nem várható.

A Be. 33. §-ának (2) bekezdésének megfelelően a nyomozó hatóság tagjának kizárásáról a nyomozó hatóság vezetője, az utóbbi kizárásáról a felettes nyomozó hatóság vezetője határoz. Az országos illetékességű nyomozó hatóság vezetőjének kizárásáról az eljáró ügyészség határoz.

A Be. 369. §-ának (1) bekezdése szerint a gyanúsított, a védő, a sértett, a vagyoni érdekelt és az egyéb érdekelt az ügyészség vagy a nyomozó hatóság vele közölt határozata ellen – ha e törvény kivételt nem tesz – a közléstől számított nyolc napon belül a határozatot hozó ügyészségnél, illetve nyomozó hatóságnál panaszt tehet elő.

Utalva az állásfoglalás III. rész 1) pontjában foglaltakra, a Testület ismét felhívja a Be. 26. §-ának (2) bekezdés b), c), d), e) és g) pontjait.

A fentieknek megfelelően a kizárási indítvánnyal kapcsolatos panasz vizsgálatára a Testületnek lehetősége nincsen.

IV.

A Testület vizsgálta a panaszost kihallgató, vele telefonon egyeztető rendőr hangnemét.

Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület vizsgálta a panaszossal szemben a 2018. május 14-ei kihallgatás során tanúsított hangnemét:

A panaszos sérelmezte az őt kihallgató rendőr kihallgatási stílusát. A panaszos álláspontja szerint a rendőr megsértette az emberi méltóságát, méltatlan magatartást tanúsított, női mivoltával ellentétesen ordibált vele, valamint kikérte magának, hogy neki ebben a „szarban” nyomoznia kell, továbbá szóvá tette, hogy ennyi „hülyét még nem látott”.

A rendőrség álláspontja szerint a panaszost kihallgató rendőr nem kérte ki magának, hogy az ügyben kell nyomoznia, a panaszossal nem ordított, nem használt vele szemben trágár szavakat, nem tett olyan kijelentéseket, amelyeket a panaszos kifogásol, a panaszossal szemben nem bánt méltatlanul, az előírások betartásával járt el.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdés első fordulatainak megfelelően a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni. E rendelkezésnek megfelelően a Testület – a kialakult gyakorlatnak megfelelően – szűk körben vizsgálhatja a büntetőeljárás cselekmények végrehajtási módját, amennyiben azt a rendőrség hajtja végre, szem előtt tartva, hogy a nyomozó hatóság által fogantatott (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságának, a Be.-nek megfelelő voltának ellenőrzése nem tartozik a Testület hatáskörébe.

Az Rtv. 2. §-ának (1) bekezdés második mondatának megfelelően a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

A Testület szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, 2007. július 4-én Budapesten kelt közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a rendőrök által követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „[a] rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint: „[t]udatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszosi és rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a Testület rendelkezésére álló információk alapján feloldani nem lehet.

A rendelkezésre álló adatok alapján a Testület a panaszosi és a rendőri álláspont közötti összeütközést nem tudja feloldani, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltósághoz való alapvető jogának sérelme.

2) A Testület vizsgálta a 2018. szeptember 21-ei telefonos egyeztetés során a panaszossal szemben tanúsított hangnemet:

A panaszos sérelmezte, hogy egy korábbi e-mail fiók adatairól való egyeztetés során a nyomozó ordító hangnemben közölte vele, hogy ő akadályozza a nyomozást.

A rendőrség álláspontja szerint a nyomozó nem ordított, nem közölte a panaszossal, hogy hátráltatná a nyomozást, pusztán annyit mondott, hogy „sürgős lenne az adat, mely előre vinné a nyomozást”. A nyomozó jelentésében elmondta még, hogy a telefon hangminősége miatt hangosabban beszélt, ám nem ordított.

A Testület ismét felhívja az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdésében, valamint 2. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, továbbá ismét utal az Etikai Kódex hivatkozott rendelkezéseire.

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg a tv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezeten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számon kérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszosi és rendőrségi álláspontok között ellentmondás feszül, amelyet a Testület rendelkezésére álló információk alapján feloldani nem lehet.

A rendelkezésre álló adatok alapján a Testület a panaszosi és a rendőri álláspont közötti összeütközést nem tudja feloldani, így e tekintetben nem állapítható meg a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának sérelme.

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a konkrét ügyben a panaszos alapvetően büntetőeljárás cselekményekkel (nyomozás során iratok csatolása, kihallgatás, nyomozó hatóság kizárása) szemben fogalmazott meg panaszokat, amelyek vizsgálatára a hatásköri szabályok értelmében nem volt lehetőség. Ugyanakkor az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése értelmében volt lehetőség a panaszossal érintkező rendőr hangnemének vizsgálatára, ám a rendelkezésre álló ellentmondó információk miatt, nem volt megállapítható a panaszos emberi méltóságához való alapvető jogának a sérelme.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. február 28.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
előadó testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület